

Iako još slavimo naše slavne Vatrene, kruta zbilja srušila je bajku. Brodogradnja i brodarenje u Lijepoj našoj umjesto poluge razvoja postaju nepodnošljivi teret. Nekad slavna brodogradilišta koja su bila izvorište deviznih sredstva (sjetimo se samo filijala Jugobanke u Splitu i Rijeci), od uspostave Lijepe naše predstavljaju nerješivi problem. Za nas je nevažna činjenica da međunarodna trgovina raste po većim stopama od BDP-a što narodski rečeno treba sve više i više brodarskog prostora. Za nas je nevažna činjenica da brodarenje, usprkos poslovnim ciklusima, predstavlja unosan posao. Zapravo za nas je nevažna pomorska orijentacija. Izuzetak je turizam koji omogućuje ušminkanu platnu bilancu.

Od uspostave lijepe naše brodogradnja je jedan od najvećih problema. Kako su brodogradilišta najveća proizvodna poduzeća na obali politika ne želi biti grobar brodogradnji. Zato, kad zagusti politika daje infuziju brodogradilištima kako bi preživjela. Ulaskom u EU izgubili smo mogućnost autonomne infuzije pa za infuziju moramo tražiti suglasnost. Tako ne pomažemo brodogradnji niti nam je to cilj. Želimo socijalni mir i povjerenje birača kako bi to bolje radimo od političke konkurencije. Osim toga IDS nije bilo kakva stranka, već jasno profilirana stranka koja doprinosi razvoju istarske županije.

Zapravo ova i ovakva postojeća politika u brodogradnji nema previše smisla. Nema tih sredstava koji mogu održati ovu brodogradnju na životu. Podsjetimo. Najprije smo 1993. godine izdali obveznice kako bi spasili brodogradnju. Nismo učinili ništa, ali povećao se javni dug kojeg plaćaju svi građani, putem poreza, u Lijepoj našoj. Umjesto toga predlagao sam da se objedini cjelokupna brodogradnja pod kapom Uljanika iz Pule, te da ih se zaposli na način da se poveća i obnovi brodarska flota. Nadalje, predložio sam da svi brodarski i strojarski, kao i ostali, fakulteti te Brodarski institut u zajednici s brodogradilištima rade na istraživanju i razvoju. Predložio sam nešto što radi cijeli svijet. Dovoljno je pogledati na koji se način razvija avioindustrija, farmacija, itd. Vratimo se temi. Tako bi narudžbe novih brodova omogućilo restrukturiranje brodogradnje a mi bi imali snažnu polugu razvoja. Zemlji koja ima tek nešto više od četiri milijuna stanovnika specijalizacija u brodogradnji bi omogućila da budemo konkurentni i partner svim članicama EU. Konačno, stručnjaci koji profesionalno rade u brodogradnji mogu vam posvjedočiti da je hrvatska brodogradnja imala značajan ugled što je vidljivo iz cijene osiguranja tereta (što možete pitati kolege iz osiguranja). Umjesto toga napisane su studije kako bi se pokazalo da hrvatska brodogradnja nema budućnosti. Koliko mi je poznato u analizu nije uključena aprecijacija nacionalne valute niti dramatično visoka porezna presija. To nije bilo važno. Trebala je studija kako bi se proizveo alibi za neučinjeno.

Danas kada je prošlo više od četvrt stoljeća gasiti požar nije fair prema ostaloj industriji niti ostalim županijama. Pogledajte samo Slavoniju koja iz dana u dan postaje sve praznija. Po kojem kriteriju je Istra važnija od Slavonije. Ne znam. Mislim da su sve županije Lijepe naše

jednako važne. To bi u ovom slučaju značilo da valja pomoći onima kojima je najpotrebnije.

Zapravo je „Neopisivo“ kako je moguće da pored tolikog broja poslovnih škola i ekonomskih fakulteta ne činimo baš ništa. Koliko bi značilo za bilo koju poslovnu školu da je ponudila program restrukturiranja brodogradilišta. Da sam u mogućnosti, a nisam, sigurno bi Visoka poslovna škola u Zaprešiću ponudila program restrukturiranja. Uostalom to radim na komercijalnoj osnovi i znam o čemu govorim. Na žalost gospodin gradonačelnik Željko Turk svojom politikom, na nečuveni način, mi onemogućuje da aktivno djelujem na razvoju škole usprkos sudskim presudama. Ideja je bila, da ne bude zablude napraviti najbolju poslovnu školu u Lijepoj našoj. I to možete nazvati zakonom spojenih posuda.

Da me ne bi krivo shvatili. Apsolutno sam za brodogradnju. Međutim, moja podrška znači da moramo imati učinkovitu i konkurentnu brodogradnju temeljenu na znanju. Postojeće priče kako kupac brodogradilišta traži subvencije od države zapravo znači: „Gospodo ako želite da preuzmem Uljanik moramo se dogovoriti koliko će te mi platiti“. Uvijek u Lijepoj našoj postoji – neopisivo.